

ΛΑΙΚΟ ΚΟΜΙΣΑΡΙΑΤΟ ΙΓΙΟΝΟΜΙΑΣ ΥΣΣΔ

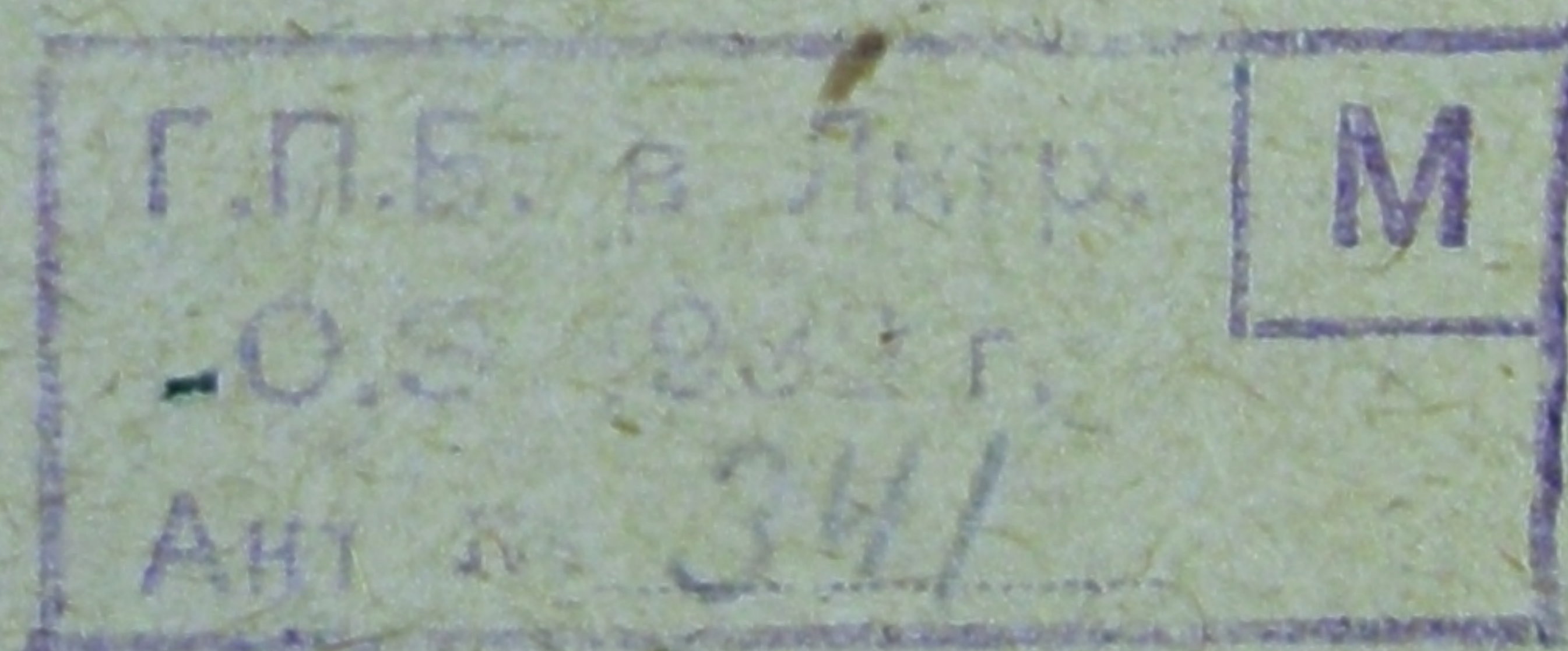
D8
744

ΔΙΜ. ΚΥΖΝΕΤΣΟΒ

ΑΣΣΛΑΕΦΤΙΤΕ!

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠ' ΤΑ ΥΚΡΑΝΙΚΑ
ΣΤΙ ΜΑΡΙΥΠΟΛΙΤΙΚΙ ΕΛΙΝΙΚΙ
== ΔΙΑΛΕΧΤΟ ==

Θ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΧΑΡΚΟΒΟ — ΚΙΕΒΟ — ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ
1932

ΝΑ ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟ ΠΟΜΙΝΕΝ ΑΧ ΤΑ ΠΕΡΑΖΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Πεσιρίθιν το στερνό χρόνο το πεντάχρονο.

Αν τα άλιαχ μεγάλα τέμπα στο δουλία-το, το προ-
λεταριάτο κε ι κολχόζνικι-χυριάτ χτίζον το σοσιαλισμό
στο δικό-τιν Σοβιετική χώρα.

Αν τιν ενέργια κε τιν θέλisci τον εργατόν, μισ
επιτιχιμένα πιτραίζουμε το πεντάχρονο στα τέσσαρα χρό-
νια, κε στα δουλιές τις διομιχανίας (προμίσσλενοστι) μισ
άρταχ πιτραίσαμ-το.

Στ' ατύτο των κινό, αντά στα καπιταλιστικά τα
βασιλίis βασιλέb ι ικονομική κρίσι κε ι ανεργία (μπεζρα-
μπότιτσα), ι Σοβιετική Ένοσι κάθε μέρα, κάθε ώρα οσέb
κε δινάτόνι, νίςκιτε μέγα πατρίδα το προλεταριάτο όλυ
το ντυνιά, το τι σόνι κε περάζ τα προτοπόρα καπιτα-
λιστικά βασιλίis.

Αχ το πολιτικό τ' μαρέα, μισ παγένουμε αχ όλα-
πα έμπρυ στο όλο το ντυνιά, μισ έχουμε αχ τα όλα τα
τιάλο καλά τζαράιδα να δουλέδυμε — μισ έχουμε τιν σο-
σιαλιστική άμιλα (σορεbν.) κε τιν μαχιτικότιτα.

Μα το δικό-μας το ιγιονομικό (σανιτάρν.) ζίσμυ-
μας πυλά πιμέν απίσο κε δεν μπορί να σόνι τιν ανα-
διοργάνοσι το δουλιάς.

Δίγος τ' ατότο τι μισ δεν ντρανόμ-το, μα μισ δεν
γιρέθυμ-πα να το ντρανόμε ατότο το ζαράρ, ότι στ'
ατότο μισ πιμένουμε απίσο αχ το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ι σοσιαλιστική αναδιοργάνοσι το ιγιονομικό-μας ζίσιμο
παγένι έμπρυ αν τα μαραμένα τέμπα, δεν κάμυμε πό-
λεμο χαρσό στα ζαμπυνίματα, τα τι πέρουν αχ τα
μας πολλά δουλεφτάδικα μέρες. Ατύτα τα δουλεφτάδικα
μέρες ας τα μας κσάζουν πολλά, τόρα, αντά μισ, τίλογα
λεί ο ς. Στάλιν, χροστούμε να ζόνυμε κε να περάζουμε
τα καπιταλιστικά βασιλίσ τι κι μόνο, έντιρ δεν θα το
κάμυμε ατό, ατί θε να μας τσαλαπόσουν.

Στυν κινό το αναθεματιζμένυ τσαριζμό ίτυνε άλιαχ
πυλά τα επιδιμιακά ζαμπυνίματα, τα τι χιρλάιζαν άλιαχ
πυλά κόσμο.

Αχ τύτα τα ζαμπυνίματα, στυν κινό τις διχτα-
τορίας τυ προλεταριάτυ, χάθαν πολλά, μα κι' ακόμα ος
τιν όρα πιμένουν γιαν κακό ταγμά αχ τα περαζμένα
χρόνια.

Ας τατό ότι μισ δεν έχυμε τυ χασιβέτ ας τιν
ιγιονομική κυλτόρα κε, ότι μισ κρία ντρανόμε πας το
ιγιονομικό γιωρύχ, ας τατό τα ζαμπυνίματα άλιαχ πυλά
πατζαρίζουν στυ δυλία-μας, φέρουν μέγα ζαράρ ας το
σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ενα αχ τα τίτκα παρακάτο ζαμπυνίματα ίνε κε
τα θλυίς.

500000 ΠΥΘΑΜΕΝΙ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ

Τα θλυίς ζαμπόνιμο ι άνθρωπει κσέρουν-το αχ αρ-
ρσιζνά χρόνια.

Ακόμα στα αρρσιζνά χρόνια, 'ντά κόσμος δεν
ίκεριν τίλογο ζαμπόνιμο ίνε τύτα τα θλυίς κε δεν
ίκεριν τίλογα να χυραεφτί αχ τατό. Ατύτο τυ ζαμπό-
νιμο πιν τυ λιώγο των κινρό χινρλάιζιν κε ραχατλάιζιν
πυλά κόσμο, αχ τυ τι, τυ τιάλο πολά ίτυν δουεφτάδικα
κόσμος, τίνα δύλεθιν στα θαριά θυλίς κε ζίνιρρκιν πιν
χιτλίχ.

Φανιρόθιν τύτο αχ τατό, ότι τα θλυίς ίνε άλιαχ
πυλά μαρτζλίδκυ ζαμπόνιμο, τυ τι άμα περάζ παρ
κόσμο, ότι ατύτο τυ ζαμπόνιμο καμ-το τίτκο λυγάρ
μικρόθιο άλιαχ καματιρό κε δυνατό αρ τυ τι δεν μπό-
ρεναν να θρίρρκιν τζαρέ να γλιτόρυν αχ τατό. Κε αέτρ
κάθε χρόνο ρτυ εμπιρνό Ρορία αχ τα θλυίς κι μόνο
πυθένιρρκαν 500000 κόσμος.

Αμα αχ των κινρό αντά πιάκαν να χυραέρκυνταν
αχ τα θλυίς αν τυ αρρλάιμο, αχ τότι-πα τα ζαμπυνί-
ματα αν θλυίς κάθε χρόνο κρალიφκύντι.

Ρτυ εμπιρνό τιν Ρορία το αρρλάιμο δεν ίτυν ιπο-
χρεοτικό. Τυ τρarinό θαριλία κε ι τρarinί ιατρικί δεν
ίχαν τυ χαιρθέτ να χάνυν τα θλυίς κε μόνο κατ'λιώγο
κάμιρρκαν αρρλάιμο αρ τι κι μόνο να όρέπει άλιαχ
πλατέα τύτυ τυ μαράζ κε να μι ζαμπυνλαίρυν ι καπι-
ταλιρτέρ κε ι πομέρτζικι.

Α αρ τυ τι κι μόνο δεν χάνινταν τα θλυίς κε
χιρλάιζαν άλιαχ πυλά εργάτερ κε χυριάτερ.

10 ΤΥ ΑΠΡΙΛΙ 1919

Στέρας αχ την Οχτοβριανί επανάστασι, αντά το προλεταριάτο κε ι χυριάτες πιάκαν δαφτί-τιν να χτίζον το δικό-τιν την σοσιαλιστική χώρα, ι σοβιετική ιατρική (μετιτσίνα) έβαλιν έμπρυ-τις το πρόβλημα άμα να χάσι τα θλυίς αντάμα αν τάλα τα ζαμπυνίματα, τα τι ίτυνε αχ τα τσαλίσ τα πόμιναν αχ το τσαρικό το βασιλία.

Στα 10 τυ Απρίλι 1919 ο Βλαδίμιρ Ιλίτζ Λένιν έβαλιν τυ ιλιαζίδ-τ πκαχ τυ ντεκρέτ τυ Σοβναρχόμ ας τυ υποχρεοτικά ν' αςσλεεφτούν όλο-πα τον κόσμο.

Αυτότο τυ ντεκρέτ αν τυ ισστάχ τυ δουλεφτάδικυ κόσμυ έκαμε μέγα δουλία.

Κε ας τατό τα ζαμπυνίματα αχ τα θλυίς κσαλιφ-κάθαν άλιαχ πολλά. Στα στερνά χρόνια στιν Υκρανία απάνο-κάτο αχ τα θλυίς ζαμπύνεδαν μόνο κανά διά δεκάδες ανθρωπι πας κάθε χρόνο.

**Ο ΕΠΟΡΤΥΝΙΖΜΟΣ ΚΕ ΑΥΤΟ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΧΥΛΑΝΤΡΑΙΖΥΕ
ΤΗΝ ΙΓΙΟΝΟΜΙΚΙ ΚΥΛΤΥΡΑ, ΑΥΤΑ ΚΑΜΥΝ ΓΙΑΡΤΙΜΙ
ΑΣ ΤΑ ΒΛΥΙΣ**

Ας τυ τι κι μόνο, ότι στα κανά διά οργάνοσες τυ Ζτραβοχρανένιας ας τυ αςσλάιμο, ας τυ τι κανά διά κόσμυς δεν έχυν χασιβέτ ας τυ να χυραεφτύνε αχ τα θλυίς, ας τατό μισ δεν μπόρσαμε να εχτελέσουμε το ντεκρέτ ας τυ τεκμίλ ν' αςσλεφτί όλο-πα τον κόσμο.

Α τίλογα μιν, απ' να χάνουμε τεκμιλ τα θλυίς
μιν νε-πα χασιβετλαέδουμε κανα-λυγάς ας τατό τυ δουλία.

Αέτς να πιμέν ατότυ τυ δουλία δεν ες κανά-λυγάς
τζαρά!

Αντάμα αν τυ χτιπάμε κε ταγιτραίζουμε τος
οπορτυνιστές πιν το πολιτικό κε νικοκριακό ζίσμυ-μας,
μιν χροστούμε να τ'ς χάνουμε κι' αχ τιν ιγιονομικι δουλιά-
μας-πα, να μι τ'ς 'φίκυμε να πατζαρίζουν-μας στυν
πόλεμο χαρσού στα θλυίς.

Αντάμα αν τυ τεκμιλ λικθιτάριζμα τις αγραματοσίνιν
κε τεχνικίς αγραματοσίνιν, χράζιτε να λικθιτάρουμε κε
τιν ιγιονομικί αγραματοσίνι-πα.

Να μάθυμε καλά τιν ιγιονομικί τεχνικί.

Χράζιτε να μάθυμε τυ τι ζαμπόνιμο ίνε ατότα
τα θλυίς κε άλιαχ καλά να χυλαντραέδουμε το αςσλάιμο
ανάμεσα στυν κόσμo, ας τυ να μι υσέδουν τα θλυίς.

Ατότο αχ τα μας αρατέδ-το το μπιτράιζμο τυ
παντάχρονο.

Δεν πρέπι να 'φίκυμε τα θλυίς να στίκνιν ας
κανά-πα μινύτ κανά-πα στανόκ.

Αποφασιστικά, ενεργητικά αν τυ μπολςσεδίκικο τυ
ισστάχ μιν χράζιτε να εχτελέσουμε τα ίπεν ς. Λένινς —
το ντεχρέτ ας τυ τεκμιλ ιποχρεοτικό αςσλάιμο.

ΤΑ ΒΛΥΙΣ ΠΕΡΝΥΝ ΑΧ ΤΑ ΜΑΣ ΤΥ ΔΥΛΕΦΤΑΔΙΚΟ ΔΙΝΑΜΙ-ΜΑΣ

Αχ τυν κινό, αντά περάζ τυ μαράζ πας τυν
άνθρωπο περνύν κανά 12-14 μέρες. Στέρας αχ τατό
άμα πεσιρά μέγα ζεστάδα κε αδυναμία.

Στο 5 μέρα στέρας 'χ το πεσιρά το ζαμπόνιμο
πας 'λον τιν εάρκα νισσκάτιντιν φουκαλίτρις τα τι
γιομόνουν αν όρχο κανά διά μέρες. Ατότα ίνε τα τιάλο
φοδερά μέρες ας τυν ζαμπόν κε πιν τατό τυν κινό
πυθέν το πυλά κόσμος. Αντα ο οργανισμός νικίσι το
ζαμπόνιμο, στέρας αχ τα 11-12 μέρες ατότα τα
φουκαλίτρις επάνουν, κζέν πιχ τατά το όρχο κε στον
τόπο-τιν πιμένουν κσιφτιλιμένα δερματίτζα. Πας 13-14
μέρα πας τότυ τυν τόπο πιμένουν τζυμπαρίκια. Στο
όλο το ζίσμο-μας, πας τ' εάρκα ('λον πολά πας πρό-
σοπου) πιμένουν τίτκα λυγάς γιαν ταρπίτζα.

Πολά φορείς τότα τα φουκαλίτρις κζένουν πας
ματόφλα κε αχ τατό στέρας εςς τζαρά να χάσουμε το
φρο-μας.

Πολά φορείς στέρας αχ το ζαμπουλάισιν ο άνθρωπος
αν θλούις δεν φουκρυσσάτι, νίσσκιτε παράλιτος.

Α τίλογα τα θλούις χάνουν το δίναμί-μας κε
σαχατλαίζον-μας.

ΤΑ 30 % ΠΥΘΕΝΥΝ

Ινε λυγάς-λυγάς θλούις ζαμπονίματα. Ινε τίτκυ λυγάς
θλούις ζαμπόνιμο το λέγουν-το «ζαλιθνάγια», αντά όλο
το εάρκα στζυπάσκιτιζαν φουκαλίτρις γιομάτα όρχο. Ινε
κε τίτκα-πα θλούις τα λέγουν-τα «μάθρα θλούις» αντα
τα φουκαλίτρις γιομόνουν αν έμα κε νίσσκιντι μάθρα.

Ατότα τα θλούις ίνε τιάλο φοδερά κε αχ τατά πυθέ-
νουν άλιαχ πυλά κόσμος.

Αντά υσέβ τα θλουίς τυ μαράζ, αχ τον κόζμο τίνα
ζαμπυλαίσιν πυθένουν τα 30%.

Τα θλουίς άλιαχ πολά χιρλαίζον τα μικρά.

Α τίλογα τα θλουίς ίνε ντυσεμάνς ας τυ ζίσμο κε
ία-μας, τίνα δεν αςσλέφτιν. Τα θλουίς ίνε μέγα ντυσεμάνς
ας το σοσιαλιστικό χτίσιμο, τι κι μόνο πια λίγο τον κινό
εσσ τζαρά να χιρλαίζ κε να σαχατλαέβ πολά δουλεφτά-
δικο κόζμο.

ΒΛΟΥΙΣ ΤΥ ΜΑΡΑΖ ΥΣΕΒ ΑΛΙΑΧ ΛΑΦΡΑ

Βλουίς τυ μαράζ ίνε άλιαχ φοβερό ετ' ατίνας τίνα
δεν αςσλέφταν.

Τα μικρόδια θρίσκουντι πια το έμα, όρχο κε πια το
φτίζμο τυ ζαμπυνιμένου, κε ας τυ τι κι μόνο ζαμπόνς
σκορπίζι τυ μαράζ ανάμεσα στον κόζμο.

Αέτς-πα εσσ τζαρά να ζαμπυλαίσαμε κε αχ τα
λυγάς-λυγάς σσέγια, φορέματα, σαύτια πυ κατιέν αχ
ζαμπόν το φτίζμα-τ, έμα-τ κε όρχο-τ, τα τι φέρουν
ντάμα-τιν τα μικρόδια τυ μαράζ. Απότυ το μικρόδιο ίνε
άλιαχ ταχατλίδχο κε εσσ τζαρά να ζι πια το στιγνό
φτίζμα πολά κινό, κε περάζ πας τον κόζμο.

Τύτο τυ μαράζ μπορόν να μας το φέρουν κόζμος,
τίνα φλάγουν σμα στον ζαμπόν. Εντιρ ατί αν ίνε αςσλαιμένι,
δαφτί-τιν δεν ζαμπυνλαίζον, άμα μπορόν αν τα ρύχα,
παπούτσια κε σσέρια-τιν να περάζον θλουίς τυ μαράζ πας
άλο κόζμο, τίνα δεν αςσλέφταν.

Τα μιάνις, τα τι πετόν κε κάθινι πας ζαμπόν να
πας δικά-τυ όρκο κε φτίζμο. Στέρας απατίχ φέρουν στο
λαρί τον κόσμο θλυίς τα μαράζ.

Τα πσίλια κε τα ταρακάνια, τα τι πρατόν πας τα
εσέγια τυ ζαμπουνιμένυ, ατότα-πα μπορόν να φέρουν τυ
μαράζ. Μπορόν τα εσκλία, τα κάτες κε τα πλ'ία-πα να
φέρουν το μαράζ πας τα μαλία κε τα φτερά-τιν

ΤΙΛΟΓΑ ΝΑ ΧΥΡΑΕΦΤΥΜΕ ΑΧ ΤΑ ΒΛΥΙΣ

Ας τυ να μι ιπλότι πλατέα τυ μαράζ, μις χρά-
ζιτε να κάμυμ τότα τα θυλίς:

1. Αμα μάθυμε, ότι ζαμπόνς εςς θυλίς, χράζιτε,
άμα να τον πάθυμε στο νοσοκομίο (μπολνίτσα), ατί δεν
θα ίνε ας τατόνα φοθερό γιαν τον ντρανόν καλά κε
γιατρέδυν-τυν. Ι άνθρωπι, τίνα ίταν εμα στον ζαμπόν
χράζιτε άμα να τ'ς χορίζυμε κε να τ'ς έχυμε κανά δύο
θυμαάδης πκαχ τυ ντράνιμα τυ γιατρό. Σμα στ'ατότε
δεν πρέπι να πιλίθυμε κανίνα-πα. Ατότο λέγουν-το δύο-
θυμαδέεσσυ καραντίν ας τυ να μι 'φίχυμε να ιπλότι
θυλίς τυ μαράζ.

2. Ας τατό τον κιρό, άντα ζαμπόνς ακόμα ίνε
επίτι, ατόνα χράζιτε να τον θάλουν πης χοριστό μπουλιμέ,
άμα έντιρ δεν εςς χοριστό μπουλιμέ, ατότες αχ τυ μπου-
λιμέ πυ πέφτι ζαμπόνς χράζιτε να θγάλυμε τυ λαρί τον
κόζμο απατίχ.

3. Τον ζαμπόν μπορέ να τον ντρανά άνθρωπος, άρταχ τίνα αςσλέφτιν.

4. Κίνος, τίνα ντρανά τον ζαμπόν χράζιτε να έςς το σπύτ τεμίζκα. Να το τιμαρέψι κε να σφονκάι αν το υγρό τιν πλίτρα κε να τσαρανταίς το μπολιμέ αν τα λάτζα (καρπόλκα — τζάι χυλιάρι πας ένα μποτίλια νιρό, συλιμά κε άλυ λυγάς λάτζα τα δύγι γιατρός).

5. Κίνος, τίνα φλάι τον ζαμπόν χράζιτε να φορί χαλάτ κε μαντίλι. Αντα κζέν όκσο χράζιτε να θγάλι το χαλάτ. Τα παπότσια-τ απ'κάτο χράζιτε να τα σφονκάι αν πλίτρα το ίτον σσυλμένο πιας το λάτζ.

6. Κίνος, τίνα ντρανά τον ζαμπόν χράζιτε πιχτά να πλένι τα σσέρια-το αν το αμαρζλίδκο το λάτζ.

7. Πιας μπόλιμε, πυ πέφτι ζαμπόνς δεν χράζιτε να 'φίχυμ κάτες κε σσκλία. Αν μέσα στο σπίτι ίνε μιάνις χράζιτε άμα να τα χάνουμε.

8. Αντα τον περάζουμε τον ζαμπόν στο νοσοκομίο (μπολνίτσα) χράζιτε άμα να αμαραζλαίζουμε το μπόλιμε τίλογα θα μας δίχνι γιατρός.

9. Τον πυθαμένο αχ θλουίς χράζιτε να τον τιλί-κουμε πιας το πανί, το ίνε σσυλμένο πιας το αμαραζλίδκο το λάτζ, α το ταμπύτ χράζιτε να ίνε καλά σφαλιγμένο.

Σμα στον πυθαμένο να μι 'φίχυμε να συρεφτί πυλά κόσμος. Να μι 'φίχυμε να προστζινόν αν τον πυθαμένο.

Το σπίτι, πυ έπεφτιν πυθαμένος κε τα σσέρια-τ τα ίταν απέσυ, χράζιτε να τα αμαραζλαίζουμε τίλογα θα να μας δίχνι γιατρός.

ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΑ ΒΛΥΙΣ ΧΡΑΖΙΤΕ ΝΑ ΠΟΛΕΜΟΥΜΕ ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΚΑ

Αυτότα τα ίπαμε τιάλο απάνο, δεν μας ζόνουν ας
τυ να χυραεφτόμε καλά αχ θλυίς τυ μαράζ. Ας τατό
χράζιτε κολεχτιβικά να πολεμούμε χαρσσύ στα θλυίς.

1. Τίλογα ζαμπυνέθ κανίς, τάλ'ς τον κόζμο χρά-
ζιτε να τ'ς αςσλέθουμε κε αχ τα ύλα ζίφτε ατότς, τίνα
ζόν πīs το σπίτι τυ ζαμπόν, τυ ταιφά-τ κε τυ γίτονες-τυ.

2. Χράζιτε να θάλουμε κοντρολ, τίνα να ντρανά
αν πίγαν τον ζαμπόν στο νοσοκομίο, αν αμαραζλάϊσαν
τα σσέγια κε το σπίτι πυ έπεφτε ζαμπόνς για πυθαμέ-
νος αχ θλυίς, αν ντρανόν καλά τον ζαμπόν όσπο να
νιστί καλά.

3. Χράζιτε κατιγοριματικά να μι 'φίνουμε να αχ-
λαίζον τον ζαμπόν. Αέτς-πα χράζιτε να δόκυμε στο
συτ ατότς, τίνα μλόνε στα σπίτια-τιν τον ζαμπόν αν
θλυίς κε τα μανάκίς τα διαθάζον κίρρά τυ ζαμπυνιμένο
κόζμο.

4. Να μι 'φίκυμε να παραχόνουν αν πολίς τον
κόζμο κε αν ανιχτό τυ ταμπότ τον πυθαμένο αχ θλυίς.

Μα αυτότα τα τζαράϊδα τα ίπαμε, πάλε δεν μας
ζόνουν ας τυ να χάνουμε τεχμίλ τα θλυίς.

Μπορούμε ατότες τεχμίλ να χάνουμε τα θλυίς έντιρ
θα εχτελέσουμε το ντεχρέτ ας τυ αςσλάϊμο όλο-πα τον
κόζμο.

ΚΑΝΑ-ΔΙΑ ΛΟΓΙΑ ΑΣ ΤΟ ΑΣΣΛΑΙΜΟ

Το θλούϊς αςσλάιμο καματέφκετε αέτς:

Ας το αςσλάιμο σίφτε τμάζον τίτκυ λάτζ, το λέ-
γουν-το ντετρίτ. Ατότο το ντετρίτ τμάζον-το πīs τα
ιγιονομικο-βακτηριολογικά ινστιτούτα π'καχ το καλό το
ντράνιμο μαθιμένυ κόσμυ.

Πέρνυν μσκάρ, κυρέβυν 'ν κιλία-τ ένα τόπου, στέ-
ρας αν τίτκυ λυγάς το μασσέρ χαράζον το κύρεψαν
τον τόπου κε πīs τύτα τα χαράζματα πιλίγυν θλούϊς
μικρόδια. Ατότο τον τόπο πςσιρά να υρτιάζ, ίστερα άντα
περνά κατ' λιόγο όρα, ατότα τα χυλκά τριπύν-τα κε τύτο το
όρχο σορέβυν-το. Ατότο το όρχο δουλέβυν-το κε αχ τατό νίς-
κιτε ντετρίτ.

Αςσλέβυν τον κόσμυ αέτς:

Καλά τιμίζκα πλένυν τιν πλάτ-το για τ'ράσσα-το,
κάμυν κανά διά λαφρά χαράζματα (να μι ντρεσσ το
έμα) κε πīs τύτα τα χαράζματα πιλίγυν ντετρίτ.

Πīs το ντετρίτ ίνε θλούϊς μαράζ κε ας τατό στα-
τότο τον τόπο κζένυν φυσκαλίτρις τα τι γιομόνυν αν
όρχο. Περνύν κανά διά μέρες κε τύτα τα γεραδίτζα
πςσιρόν στιγνόνυν, τα κσιρά τα δερματίτζα-τον νκρεμίσκνι
κε στυν τόπο-τιν πιμένυν χνάρια.

Στέρας αχ το αςσλάιμο άνθρωπος ζαμπυνλαέθ άμα
των πόνο-το πιμέν στ' ατό των τόπου πυ των αςσλείψαν.

Αμα ας τι κι μόνο άνθρωπος δεν ζαμπυνλαίζ
ασιλιτέν αν τα θλούϊς;

Μπαρόχ πας τ'ζάρκα-τ πέραςιν θλουίς το μαράζ.
Αυτότο ίνε αέτς, ας τυ τι κι μόνο το ντετρίτ καματέ-
θουν-το αέτς, ότι αυτότο δεν φέρι ασιλιτέν πόνο.

Τυν άνθρωπο τίνα αςσλάϊσαν-τυν πολά κιρό για
ζόλο το ζίσμυ-τυ μπορί να ίνε χυραιμένους αχ τα θλουίς.

Αέτς, τυν άνθρωπο, τίνα αςσλέφτιν δεν τυν πέρνι
το μαράζ ας πολά κιρό, μα στέρας πάλε χράζιτε
ν'αςσλεεφτί.

Χράζιτε, τίλογα λέγι το ντεκρέτ, να κάμμε
αςσλάϊμο τα μικρά στο πρότο χρόνο 'ντα γενιςσκόντι,
μία τιάλο 'ντα νίςσκουντι 7 χρονό, στέρας 14-16 χρόνο
κε 19-20 χρονό. Τάλως, τίνα δεν αςσλέφταν πια τα
στερνά 5 χρόνια, ύλι-τιν-πα χράζιτε να αςσλεεφτόν.

Το αςσλάϊμο δεν ίνε φοβερό κε δεν κάμι κανα-λυ-
γάς ζαράρ ας τυν άνθρωπο.

Το αςσλάϊμο εφέδριν-το μέγας μαθιμένους Δζζένερς
150 χρόνια έμπρυ.

Τίλογα λεί το ντεκρέτ τυ Σοβναρχόμ, κανίς-πα
δεν μπορί να πιμέν δίχως αςσλάϊμο. Ατίνα, τις δεν
κάμυν το λέγι το Σοβναρχόμ κάμυν-τυς πριδλεκάτ.

Ο ΝΤΥΣΣΜΑΝΟΣ ΤΥ ΑΣΣΛΑΙΜΟ ΙΝΕ ΚΕ ΝΤΥΣΣΜΑΝΟΣ-ΠΑ ΑΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ

Τιν εχτέλεσι τυ ντεκρέτ ας το αςσλάϊμο πατζαρί-
ζουν-το ο τακσικός ντυςσμάνος κε αυτότο-πα, ότι πιμένυ-
με απίσο αχ τιν ιγιονομική κυλτύρα.

Ι τακσικί ντυςσμάνι, θρετίτελι, μπελογθαρτέιτσι,
σπορτυνιστές, ι κυλάκι κε ι κυλαχογλίφτες, ι παπάδες
αχ τα λυγάς-λυγάς ζέκτις κε κλισίες χατρέθουν λυγάς
τζαράιδα να κάμυν ζαράρ ας το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ατί ντυσσαν-μας κσέρυν-το καλά το τίλογυ μέγα
γιαρτίμ μας κάμι το αςσλάιμο κε ας τατό χατρέβυν
τζαρά να αλτέβνι κανά διά κόσμο, τίνα κυλτόρα-τιν ίνε
χαμιλό, σκορπίζυν ανάμεσα-τυν πσέματα, γιαν «σφραγίδα
αντίχριστου» γιαν «ταγμαά κομόνας» κ. ά.

Ατί λέγυν το ζαμπυνιμένο τυν κόσμο να μγ
παγένι στο νοσοκομίο, μα να παγένι να γιατρέβυντε στα
μανάκισ κε στα λυγάς-λυγάς άγιωσ.

Δεν ίνε θαρί να γρικίσαμε το δικό-τιν το νόνιζμα.
Δεν θα ίνε αςσλάιμο—θα να ίνε θλυίς.

Αντα δεν θα χυραεφτόμε αχ το μαράζ, ατότες
θα να χιρλαεφτί άλιαχ πυλά κόσμος.

Α έντιρ θα ζαμπυνλαίσι πυλά κόσμος, ατότο θα
να φέρι μέγα ζαράρ ας το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ατί ντυσσαν-μας αςσλεέβυν το δαφτό-τιν αχ τα
θλυίς, άμα ας τάλο τυν κόσμο δεν γιρέβυν να κάμυν
τίποτες-πα, ας το τι κι μόνο λισσάζυν αχ τα επιτιχίες
το σοσιαλιστικό χτίσιμο, το τι ίνε ας ατίτε τιάλο φοβερό
αχ το ίνε τα θλυίς.

Α ας το τι ίνε το πρότο χαστζιλέα ας το να
ανίκουμε το θρετίτελς, τις πατζαρίζυν το αςσλάιμο, κά-
μυν αγιτάτσια χαρσσύ στ'ατό, φέρυν ζαράρ ας τιν ία το
δυλεφτάδικυ κόσμυ, χαλάνυν το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Μα ν' ανίκουμε τα δικά-τιν δυλίες ίνε ακόμα λίγο.
Χράζιτε να τ'ς δόγουμε στο συτ, ας τατό κι μόνο ας
να δίκουμε σόλο το δυλεφτάδικυ κόσμο τίλογυ ζαράρ.
φέρυν-μας ατί.

Αν τατό αντάμα χράζιτε να περάζουμε πλατιά
ιγιονομική μορφοτική δουλία, να γνωριμίζουμε τον δουλεφτά-
δικο των κόσμο ατύτο τί ίνε τα βλουίς, τί ίνε το ασσλάι-
μο κε τίλογα να χυραεφτόμε αχ τατό το μαράζ.

Χράζιτε να δίκουμε στον κόσμο, ότι το ασσλάιμο,
του τι εφέδραν-το 150 χρόνια έμπρο, γλίτοσιν αχ των
θάνατο πολά मिलीόνια κόσμο.

Αντάμα αν τότα όλα χράζιτε ταχτικά να οργανό-
νουμε ασσλάιμο.

ΤΙΛΟΓΑ ΤΑΧΤΙΚΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΟΣΥΜΕ ΑΣΣΛΑΙΜΟ ΠΙΣ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΕΣ ΣΙΝΙΚΙΕΣ ΚΕ ΠΙΣ ΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Αχ όλα είφτε πλατιά χράζιτε να δόγουμε στον
κόσμο να γρικά τί ίνε το ασσλάιμο κε λόρια στατό το
δουλία να ζμίκουμε το νόνιζμά-τιν.

Στέρας αχ τατό να οργανόνουμε αχ τα νοσοκομία
ασσλαεματικά μπριγάδες, τίνα να ασσλεέδουν των κόσμο.

Το δουλία του ασσλάιμο να το περάζουμε αν πλάνο
κε καλεντάρ. Τιάλο καλά θα να ίνε, αν το μπριγάδα
θα πρατίζ πīs τ'αβλέις κε θα γράψει των κόσμο πīs
των κατάλογο.

Δεν χράζιτε να ντρανόμε πας τα χρόνια-τιν,
χράζιτε ν' ασσλεέδουμε όλο-πα των κόσμο, τίνα δεν ασσ-
λέφταν πīs τα στερνά 5 χρόνια. Στέρας να ασσλέδουμε
τα γινισσκάθαν τα μικρά κε ατύτς-πα, τίνα χράζιτε ν'
ασσλεφτόν δέφτερι φορά.

Αχ το δουλία του ασσλάιμο χράζιτε να λικδιτάρουμε
τιν ομπεζλίτζκα.

Τα ντόπιες ιγιονομικές γιατζείκες χράζιτε να ντρανέ-
σουν τίλογα νίςσκι τα δουλιές: τίνα χράζιτε ν' αςσλέβουν,
τίλογα πάι το αςσλάιμο, τίς μλύτι αχ το αςσλάιμο, να
κάμουν γιυρούχ τα αςσλαεματικά μπριγάδες ιγιονομικο-μορ-
φοτική δουλιά.

Τα ιγιονομικές γιατζείκες κάμουν δουλιά αν πλάνο,
πόιν το επικιρόνι (υτθερζζτάετ) ι ντόπια οργάνοσι κε το
κολεκτίβ.

Το δουλιά το αςσλάιμο δεν χράζιτε να το 'φίχυμε
απίσο. Δίγυς να χάνουμε κανά μέρα, άμα να πςσιρίσουμε
το δουλιά.

Το Λαϊκό Κομισαριάτο Ιγιονομίας (Ναρκομζτράβ)
ίπιν κε χάρακσιν-το, να πςσιρίσουμε υποχρεοτικό αςσλάι-
μο τεκμίλ όλο τον κόσμο.

Τα ιγιονομικές οργάνοσες χράζιτε να ντρανέσουν
καλά τίλογα πάι το δουλιά το αςσλάιμο.

Αχ το καλό κε τιμίζκο δουλιά εκσαρτιέτε (ζαθίσιτ) ι
επιτιχία το αςσλάιμου.

Το προλετάρικο κε κολχόζικο τζζυμαετλίχ χράζιτε
να κάμι κοντρόλ κε γιαρτίμ ας τα ντόπιες ιγιονομικές
οργάνοσες στο δουλιά το αςσλάιμου.

Κάθε κομουνιστίς, κομσομόλτσος, πιονέρος, υντάρνικος,
κάθε εοβιετικός άνθρωπος, χροστάι αν τα όλα τα τζαράιδα
να κάμι γιαρτίμ ας τιν εχτέλεσι το ντεκρέτ ας το
υποχρεοτικό αςσλάιμο τεκμίλ όλο τον κόσμο.

Τα βλυίς ίνε φοβερό πόνο, μα να χυραεφτύμε αχ
τατό ίνε άλιαχ λαφρό αχ τα όλα τ'άλα τα ζαμπονίματα.

Αςςλαεφτίτε!

Укрголовліт № 1002 (50). Міськліт от 21 квітня № 779.
Маріупіль, Держдрукарня. Зам. № 2617 — 3000.

2739

ТІМІ 3 КАП.
ЦІНА 3 КОП.
М. С.

„ЩЕПІТЬ ВІСПУ!“

(ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ)

„ПРИВИВАЙТЕ ОСПУ!“

(НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ)

ДЕРЖНАЦМЕНВИДАВ — УСРР

ХАРКІВ — КИЇВ — МАРІУПІЛЬ

1932 р.